

[Niels Andersen.]

nuværende generation lever højt på be-
kostning af den kommende generation.

Endelig er der betragtningerne vedrø-
rende de to gange 100 mill. kr., man ville
spare — det er her værd at bemærke, at
det er det halve af det beløb, man vil spare.
Jeg oplyste i går, at der i henhold til ældre
boligstøttelovgivning er en forpligtelse for
staten på 600 mill. kr., og de penge skal
selvfølgelig udbetales, også i de to år, hvori
man fra venstres og konservativ side forud-
ser at man vil spare dem. De penge skal
altså ud, det er et løfte, man har givet, og
derfor må dette programpunkt i venstres
og de konservatives oplæg falde ud.

Endelig talte det ærede medlem hr. Poul
Møller om, at det, jeg havde sagt, var noget
usammenhængende. Man skal naturligvis
kunne forstå det; det er jo en forudsætning
for, at man helt kan få værdien af det, jeg
sagde. Jeg talte meget stærkt om omkost-
ningsniveauet i går; det er grundlæggende
for erhvervslivets videre udvikling, og det
var det, jeg koncentrerede en meget væsent-
lig del af min tale om. Det har det ærede
medlem hr. Poul Møller altså ikke kunnet
forstå, men slår det hen med bemærkninger
om, at jeg talte en del om udbytning,
renteslaveri og alt det dér. Det forbavser
mig ikke, at man fra konservativ side ikke
kan tage den tankegang.

Det ærede medlem hr. Poul Møller slog
sig også noget i tøjet, fordi jeg talte om,
at det konservative folkeparti først og
fremmest var et beskyttelsesparti. Mon
ikke det er rigtigt, at man fra konservativ
side i meget høj grad har kæmpet for de
interesser, som er tilknyttet beskyttelses-
industriene? Det er den opfattelse, jeg
har, og det er vel også nok den opfattelse,
der gør sig gældende i meget vid udstræk-
ning ude i befolkningen. Som udviklingen
har formet sig, kan jeg godt forstå, at det
ærede medlem hr. Poul Møller nødig vil
have det hængende på sit parti, at det har
været tilhænger af en sådan politik. Det
er kun glædeligt, at man bliver klogere og
erkender, at denne politik har været forkert.

Hvad angår den megen tale om, at skat-
terne er steget, vil jeg sige, at der har jo
ikke været nogen egentlig stigning i skat-
terne, når man ser bort fra julkilovgivningen;
der er jo ikke sket nogen procentuel for-

højelse. Der har været en større national-
indkomst, og man har derved fået flere
penge i statskassen. Ja vel, det er den ud-
vikling, der har fundet sted, men jeg håber
da, at det er forstået, således som jeg gav
udtryk for det i går, at vi vel også finder
frem til en ændring af dette forhold, når
vi skal behandle forslaget til den ny ud-
skrivningslov. Det er da givet, at vi ikke
kan bedømme den økonomiske situation,
før vi kommer hen på den anden side
nyttår og ser, hvordan økonomien er. Det
er jo naturligt, at en eventuel lettelse i
skatterne kommer i forbindelse med be-
handlingen af udskrivningslovsforslaget. Jeg
antydede, i hvilken retning jeg regner med
det går, nemlig derhen, at man forhøjer
grænsen for den proportionale beskatning
og forhåbentlig nedsætter selve den udskriv-
ningsprocent, vi opererer med i skattelov-
givningen. Denne opfattelse er blevet be-
kræftet af den højtærede statsministers ud-
talelser i dag, så jeg har vel lov til at
hævde, at det er de tre samarbejdende
partiers standpunkt. Jeg har egentlig ind-
tryk af, at oppositionspartierne også havde
forudset denne udvikling, og derfor var det
dem magtpåliggende at komme os i for-
købet; det skulle se ud til, at det først
og fremmest var disse partier, der ville
skattenedsættelse her til lands. Man har
altså hastet af sted med et halvfærdigt
program og søgt at byde over i den udvik-
ling, som er i gang, og som er skabt af den
politik, der er ført af trekantregeringen.

Endvidere siger det ærede medlem hr.
Poul Møller, at denne debat har vist, at
man ikke kan rokke ved de synspunkter,
der er nedlagt i oppositionspartiernes fælles-
program. Nej, det er jo ikke nemt at rokke
ved de synspunkter, når de faktisk er
udtryk for videreførelse af den udvikling,
vi er inde i — stort set er det jo ikke andet.
Jeg vil ikke frakende oppositionspartierne
en vis dygtighed med hensyn til den måde,
hvorpå de har jongleret med begreberne.
De har set, at i den retning går udviklingen,
og så drejer det sig for dem bare om at
komme lidt foran. Det er altså det, der
foregår. Det er altså det oplæg, der er
kommet fra venstre og de konservative. Det
er ikke udtryk for en anden vej, det er
ikke et alternativ eller et modstykke til
den politik, trekantregeringen har ført.